

Heller ikke kan jeg finde det generende, at der, hvad enten det nu skeer ved Militaire eller ved Andre, f. Ex. een Gang hvert halve Aar, naar Manden er hjemme, bliver efterseet, om han virkelig er i Besiddelse af de Gjenstande, han er pligtig til at have, ligesaa lidt som jeg kan finde dette hynderlig byrdefuldt. Min Hovedtanke har længe været, at det ene Rigtige er, at Soldaten selv sørger saavel for sin ydre som for sin indre Beklædning, men det er ikke nærmest Summen, hvorpaa jeg seer. Den Modstand, som den høitærede Krigsminister har reist imod denne Tanke, kan jeg ikke Andet end agte, idet den høitærede Krigsminister ikke tilbageviser Tanken, men blot erklærer, at han ikke for Diebliffet kan gaae ind paa den. Da der efter den høitærede Ministers egne Udtalelser efter al Rimelighed vil finde Forhandling Sted med ham mellem 2den og 3die Behandling, har jeg Haab om, at man, hvad enten det Ene eller det Andet nu bliver vedtaget, vil mellem 2den og 3die Behandling faae Ministeren til at gaae ind paa at gjøre et lille Forsøg i den omhandlede Retning, og naar først Forsøget er gjort, har jeg det Haab, at det vil seire. Det er ingenlunde min Hensigt nu at ville paatvinge den høitærede Minister et Forslag, hvorpaa han paa ingen mulig Maade kan gaae ind, men Tanken vil jeg gjerne for mit Vedkommende have fat paa, og saalænge jeg har den Vre at have Plads her i Salen, og Tanken ikke er forsøgt, bliver den bestandig ved at leve op hos mig. At der kan siges Meget for og imod, kan jeg godt begribe, men det kan der sandelig ogsaa, naar Staten skal beklæde Mandstabet; thi vi have saa sørgelige Beviser derpaa, som det er muligt at faae. Naar den nuværende høitærede Krigsminister faaer Tid til at virke og faaer de fornødne Midler, vil jeg gjerne troe, at disse sørgelige Erfaringer ikke vil gjentage sig; men i Almindelighed taget kan man vistnok forudsætte, at hvad der er skeet før med denne Maskeforvaltning, kan gjentage sig. Vi have ingen Sikkerhed for at beholde den høit-

ærede Krigsminister i en lang Række af Aar — derfor raader Gud i ethvert Fald, — men, som sagt, jeg har været med at stille Forslaget, thi det klarer min Tanke, og jeg vil stemme derfor; hvad enten det imidlertid nu bliver vedtaget eller ikke, har jeg, som sagt, det Haab i Henhold til den høitærede Krigsministers Udtalelser, at han ikke vil unblade allerede nu at række Haand til at gjøre et lille Forsøg i den Retning, selv om det ikke skulde blive saa stort som det, vi have tænkt os.

Rjar: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Rjar: Overfor det ærede Medlem, som sidst talte, maa jeg bemærke, at det ikke forekommer mig, at der i mine Udtalelser laa Noget, som med Grund kunde ansees for at være nogen Indvending imod det ærede Medlems Ord. Det ærede Medlem vilde, at jeg ved min Udtalelse om, at man skulde lade Soldaten møde i den Klædning, som han var vant til at bruge til Dagligdags, skulde have meent, at den Ene skulde kunne møde i en hvid Klædning og den Anden i en sort, men dette har ingenlunde været min Mening. Jeg skal derhos ikke unblade at bringe det ærede Medlem i Erindring et Forslag, som ifjor var stillet af Medlemmer af Hæruvalget, hvori endogaa den bestemte Farve for Klædet var angiven, og hvis jeg ikke husker feil, sympathiserede det ærede Medlem dengang meget med denne Tanke. Dette lægger jeg altsaa til Grund for min Opfattelse af Sagen, og jeg finder, at man i Henhold til denne meget godt kan træffe en Ordning. — Jeg glemte før med et Par Ord at udtale mig om de meget omtalte Chacoter, som navnlig bleve fremhævede af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen). Til hans Bemærkninger herom vil jeg sige, at